

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1256—1261

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1256	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta ja 19 §:n väliaikaisesta muuttamisesta.	3665
1257	Laki arvonlisäverolain 15 ja 29 §:n muuttamisesta	3667
1258	Laki merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 6 ja 14 §:n muuttamisesta	3668
1259	Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta	3669
1260	Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta	3672
1261	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös voimalaitosten omakäyttölaitteista	3679

N:o 1256

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta ja 19 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 19 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 11 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (859/1981), sekä

lisätään lakiin uusi 19 a ja 27 c § seuraavasti:

1 luku

Yleiset jaksottamissäännökset

19 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitetun luottolaitoksen veronalaiseksi tuloksi ei lueta verovuosilta 1992—1999 toimitettavissa verotuksissa maksamatta olevia korkoja saamisista, joiden pääoma on merkittävä rahoitustarkastuksen antaman määräyksen mukaan järjestämättömiksi ja joita korkoja luottolaitos ei saa rahoitustarkastuksen määräyksen mukaan kirjata tilinpäätöksessä tuotoksi.

19 a §

Valtion suorittama korvaus yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelusta on sen

verovuoden tuottoa, jonka aikana kokonaishoitopalvelu on luovutettu. Kokonaishoitopalvelulla tarkoitetaan vähintään 10 vuoden sopimukseen perustuvaa tien tai rautatien suunnittelu-, rakentamis-, rahoitus- ja kunnossapitopalvelua, josta saatava vastike määräytyy liikennemäärän tai muun vastaavan tien tai rautatien käyttöä kuvaavan suoritemäärän (*liikennesuoritteen*) perusteella. Kokonaishoitopalvelua katsotaan luovutetuksi kunakin verovuonna määrä, joka vastaa verovuonna toteutuneiden liikennesuoritteiden määrää.

27 c §

Edellä 19 a §:ssä tarkoitettujen kokonaishoitopalvelun tuottamisesta johtuvat menot ja

HE 238/1996
VaVM 48/1996
EV 253/1996

171—1996

460301A

tien tai rautatien rakentamisen rahoittamisesta johtuneet rakennusaikaiset korot vähennetään yhtä suurina vuotuisina poistoina jäljellä olevana sopimuskautena siitä verovuodesta alkaen, jonka aikana tie tai rautatie on otettu käyttöön.

Mitä I momentissa säädetään, sovelletaan tien tai rautatien kunnossapitomenoihin ainoastaan siltä osin kuin menon todennäköinen vaikutusaika on vähintään kolme vuotta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997. Lakia sovelletaan ensi kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa. Lain 19 §:n 3 momentti on kuitenkin voimassa vuoden 1999 loppuun ja sitä sovelletaan jo vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 27 c §:ää sovelletaan verovelvollisen vaatimuksesta myös ennen lain voimaantuloa syntyneisiin kokonaishoitopalvelun tuottamisesta johtuviin menoihin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1257

Laki**arvonlisäverolain 15 ja 29 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 29 §:n 8 kohta sekä*lisätään* 15 §:ään uusi 2 momentti ja 29 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 16 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla (1218/1994), uusi 9 kohta ja uusi 2 momentti seuraavasti:

15 §

Jäljempänä 29 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettu yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelu katsotaan 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla suoritetuksi liikennesuoritteen laskentajakson päättyessä.

29 §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, veroa suoritetaan:

8) ilmoitus- tai mainostilan, ajanviete- tai virvoitusjuoma-automaatin tai muun sellai-

sen laitteen taikka pelin vaatiman tilan luovuttamisesta kiinteistöltä;

9) yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelun luovuttamisesta valtiolle.

Edellä 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettula kokonaishoitopalvelulla tarkoitetaan yleisen tien tai rautatien rakentamis- ja kunnossapitopalvelua, josta saatava vastike määräytyy liikennemäärän tai muun vastaavan tien tai rautatien käyttöä kuvaavan suoritemäärän (*liikennesuoritteen*) perusteella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

N:o 1258

Laki**merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 6 ja 14 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merenkulun veronhuojennuksista 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (433/1981) 6 §:n 1 momentti ja 14 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1265/1993), seuraavasti:

6 §

Verovelvollisella, joka vuosina 1981—1993 tilaa Suomesta IA tai sitä korkeampaan jäämaksuluokkaan rakennettavan, nettovetoisuudeltaan vähintään 19 rekisteritonnin aluksen, on oikeus siltä verovuodelta, jona alus on otettu käyttöön ja kolmelta sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavissa verotuksissa vähentää laivanvarustustoiminnan tulosta muiden sallittujen vähennysten lisäksi kunakin vuonna määrä, joka on 3 prosenttia aluksen hankintamenosta (*jäämaksuluokkavähennys*). Verovelvollisella, joka vuosina 1994—1998 tilaa Suomesta tai ulkomailta edellä tarkoitetun aluksen, on oikeus vähentää laivanvarustustoiminnan tulosta siltä verovuodelta, jona alus on otettu käyttöön, ja sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa molempina vuosina määrä, joka on 3 prosenttia aluksen hankintamenosta.

14 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1981. Sitä sovelletaan vuosilta 1981—1995 toimitettavissa verotuksissa. Lain 6 §:ää sovelletaan kuitenkin myös vuosilta 1996—2002 toimitettavissa verotuksissa ja 7—11 §:n alushankintavarausta koskevia säännöksiä vuosilta 1996—1998 toimitettavissa verotuksissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

N:o 1259

Laki**nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1472/1994) 2 §:n 2 momentti, 9 §:n 3 ja 4 kohta, 10 §:n 1 momentin 1 kohta ja lain liitteenä oleva verotaulukko,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa laissa (901/1995) ja verotaulukko osittain muutettuna 1 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla (1342/1995), sekä

lisätään 9 §:ään uusi 5 kohta ja lakiin uusi 10 a § ja sen edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

2 §

Tätä lakia ei sovelleta kivihiileen, ruskohiileen, turpeeseen, ligniittiin eikä muuhun vastaavaan kiinteään hiilivetyyn eikä maa-kaasuun. Edellä 1 momentissa tarkoitettuna veronalaisena polttoaineena ei pidetä lentotarkoituksiin käytettävää lentobensiiniä ja lentopetrolia eikä metaania, nestekaasua ja veneilyssä käytettäväksi tarkoitettua tämän lain mukaan tunnistettavaksi tehtyä moottoripetrolia. Veronalaisena polttoaineena ei pidetä myöskään jäteöljyä, joka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenottamisen jälkeen tai jäteöljyjen kierätysprosessin jälkeen.

9 §

Valmisteverottomia ovat, sen lisäksi mitä valmisteverotuslaissa säädetään:

3) polttoaineet, jotka käytetään teollisessa tuotannossa raaka- tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;

4) tullihallituksen määräämillä ehdoilla polttoaineet, jotka luovutetaan Suomen aluevesien ulkopuolella pyyntiä harjoittavan kalastusaluksen polttoaineeksi; sekä

5) polttoaineet, jotka käytetään sähkön-tuotannossa, lukuun ottamatta polttoaineita, jotka käytetään sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 5 §:n 2 momentissa mainittuun tarkoitukseen.

10 §

Huoltovarmuusmaksuttomia ovat, sen lisäksi mitä valmisteverotuslaissa verottomiksi säädetään:

1) edellä 9 §:n 1, 2, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettut polttoaineet;

Veron palauttaminen ammattimaisille kasvihuoneviljelijöille

10 a §

Sillä, joka harjoittaa ammattimaisesti kasvihuoneviljelyä, on oikeus hakemuksesta saada takaisin ammattimaiseen kasvihuoneviljelyyn käyttämästään kevyestä polttoöljystä suoritettua polttoaineveroa 11 penniä litralta.

Hakemus on tehtävä kasvihuoneviljelmän sijaintipaikan piiritullikamarille. Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi—kesäkuun ja erikseen heinä—joulukuun

aikana käytetystä polttoöljystä. Palautusta on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Jos kevyttä polttoöljyä on hakemuksessa tarkoitettuna ajanjaksona käytetty vähemmän kuin 10 000 litraa, ei palautusta kuitenkaan suoriteta.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, veron palauttamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä valmisteverotuslaissa tai sen nojalla veronoikaisusta, jälkiverotuksesta, veronko-

rotuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tietojen tarkastamisesta ja tietojenantovelvollisuudesta sekä valmisteverosta muutoinkin säädetään tai määrätään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tämän lain 10 a §:ää sovelletaan kevyeen polttoöljyyn, joka on hankittu ja käytetty tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Lyijytön moottoribensiini p/l				
— peruslaatu	1	296,9	16,4	4,0
— reformuloitu	2	291,9	16,4	4,0
Lyijyllinen moottoribensiini p/l				
— peruslaatu	3	341,9	16,4	4,0
— reformuloitu	4	336,9	16,4	4,0
Moottoribensiinin sekoitus p/l				
— peruslaatu	5	319,4	16,4	4,0
— eformuloitu	6	314,4	16,4	4,0
Dieselöljy p/l				
— peruslaatu	7	159,9	18,6	2,1
— rikitön laatu	8	144,9	18,6	2,1
Kevyt polttoöljy p/l	9	10,4	18,6	2,1
Raskas polttoöljy p/kg	10	—	22,1	1,7

N:o 1260

Laki**sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleiset säännökset

1 §

Sähköstä, kivihielestä, polttoturpeesta, maakaasusta ja mäntyöljystä on suoritettava valtiolle valmisteverona perusveroa ja lisäveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Varmuusvarastoinnista ja muusta huoltovarmuuden turvaamisesta valtiolle aiheutuvien menojen rahoittamiseksi on sähköstä, kivihielestä sekä maakaasusta lisäksi suoritettava huoltovarmuusmaksua huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettuun huoltovarmuusrahastoon sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *sähköllä* tullitariffin nimikkeeseen 2716 kuuluvaa sähköenergiaa;
- 2) *kivihiehellä* tullitariffin nimikkeisiin 2701 ja 2702 kuuluvaa kivihiehlää, kivihiehläbrikettejä ja niiden kaltaisia kivihiehlää valmistettuja kiinteitä polttoaineita ja ruskohiehlää;
- 3) *polttoturpeella* tullitariffin nimikkeeseen 2703 kuuluvaa palaturvetta ja jyrsinpolttoturvetta;
- 4) *maakaasulla* tullitariffin nimikkeeseen 2711 21 00 kuuluvaa kaasumaista maakaasua;
- 5) *mäntyöljyllä* tullitariffin nimikkeeseen 3803 00 10 kuuluvaa raakamäntyöljyä;
- 6) *sähköverkolla* sähkömarkkinalain (386/1995) 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettua sähköverkkoa;

7) *verkonhaltijalla* sähkömarkkinalain 3 §:n 8 ja 9 kohdassa tarkoitettua verkkonhaltijaa;

8) *teollisuudella* mineraalien kaivuuta sekä tavaran valmistusta ja jalostusta teollisesti. Teollisuuteen rinnastetaan myös ammattimainen kasvihuoneviljely.

3 §

Tässä laissa tarkoitettujen tuotteiden valmisteverotuksen toimittamisesta ja huoltovarmuusmaksun kantamisesta sekä verojen ja maksujen valvonnasta huolehtii tullilaitos.

4 §

Valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on suoritettava tämän lain liitteenä olevan verotaulukon mukaan. Sähkön vero on porrastettu veroluokkaan I ja veroluokkaan II.

Veroluokan II veroa suoritetaan sähköstä, joka käytetään teollisuudessa ja joka voidaan sinne toimitettaessa erikseen mitata. Muusta sähköstä veroa on suoritettava veroluokan I mukaisesti.

Sähköverovelvollisuus

5 §

Sähkön valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on velvollinen suorittamaan:

- 1) verkkonhaltija;
- 2) se, joka ansiotoiminnassaan tuottaa sähköä (*sähköntuottaja*);
- 3) se, joka on hankkinut tai itse tuottanut sähköä veroluokan II verolla, jos sähkö on käytetty tai luovutettu veroluokan I edellyttämään tarkoitukseen;

4) muu kuin verkonhaltija, joka ansiotoiminnassaan vastaanottaa sähköä toisesta jäsenvaltiosta tai tuo maahan sähköä yhteisön ulkopuolelta, jos sähkö ei kulje sähköverkon kautta Suomessa.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, sähköveroa ja huoltovarmuusmaksua ei kuitenkaan ole suoritettava sähköstä, joka tuotetaan alle kahden megavolttiampeerin tehoisessa generaattorissa ja jota ei siirretä sähköverkkoon. Veroa ja maksua ei ole suoritettava aluksessa, junassa, autossa tai muussa kuljetusvälineessä tuotetusta, sen omaan käyttöön tulevasta sähköstä eikä myöskään sähköstä, joka käytetään tämän lain 8 §:ssä tarkoitetussa voimalaitoksessa.

Sähkön valmisteveron määräämisen perusteet

6 §

Sähkön valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään kultakin verokaudelta verotaulukon mukaisena siitä sähkön määrästä, jonka:

- 1) verkonhaltija luovuttaa kulutukseen;
- 2) edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähköntuottaja tuottaa;
- 3) edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen käyttää verokauden aikana; vero määrätään tällöin sähkön veroluokan I ja II veron erotuksen suuruusena;
- 4) edellä 5 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen ottaa vastaan tai tuo maahan.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetään, kulutukseen luovutettuna tai käytetyn sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta verkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttäjää siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettava sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjää veloitetaan toimitetusta tai toimitettavasta sähköstä. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähkön määrä saadaan vähentämällä laitok-

sen mitatusta sähkön kokonaistuotannosta sähkön tuotannossa ja tuotantovalmiuden ylläpitämisessä tarvittava sähkö eli omakäyttölaitteiden kuluttama sähkö sekä vähentämällä mitattu, verkkoon toimitettu sähkö. Omakäyttölaitteilla tarkoitetaan niitä laitteita ja koneistoja, jotka laitoksessa tarvitaan sähkön tai sähkön ja lämmön tuottamiseen ja tuotantovalmiuden ylläpitämiseen sekä jotka tarvitaan laitoksen aiheuttamien ympäristöhaittojen poistamiseen tai pienentämiseen. Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset niistä laitteista ja koneistoista, jotka luetaan omakäyttölaitteiksi.

Verokautena pidetään kalenterikuukautta.

Sähkön verottomuus

7 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on sähkö:

- 1) jonka verkonhaltija siirtää toiselle verkonhaltijalle;
- 2) jonka 5 §:n 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen luovuttaa sähköverkkoon;
- 3) joka luovutetaan yhteisön ulkopuolelle tai toimitetaan muualle yhteisön alueelle kuin Suomessa kulutettavaksi.

Pienvoimaloiden tuki

8 §

Sillä, joka tuottaa sähköä

- 1) tuulivoimalla; tai
- 2) vesivoimalaitoksessa, jonka nimellisteho on enintään yksi megavolttiampeeri; taikka
- 3) nimellisteholtaan enintään 40 megavolttiampeerin lämmitysvoimalaitoksessa, joka tuottaa sähköä puulla tai polttoturpeella, on oikeus hakemuksesta saada sähköverkkoon toimitetusta sähköstä tukea. Tuen määrä on 1,6 penniä kilowattitunnilta.

Hakemus on tehtävä voimalaitoksen sijaintipaikan piiritullikamarille. Tukea voi hakea koko kalenterivuoden tai erikseen tammi—kesäkuun ja erikseen heinä—joulukuun aikana tuotetun sähkön osalta. Tukea on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Jos hakemuksessa tarkoitettu sähkön

määrä on alle 100 megawattituntia, ei tukea kuitenkaan makseta.

Jos tukea haettaessa on annettu vääriä tai erehdyttäviä tietoja tai hakijalle on muusta syystä suoritettu liikaa tukea, piiritullikamarin tulee periä liikaa maksettu tuki takaisin. Takaisin maksettavalle tuelle peritään tuen maksamispäivästä sen takaisinmaksupäivään vuotuista korkoa yhdeksän prosenttia. Tuen takaisinperinnässä noudatetaan soveltuvin osin, mitä valmisteverotuslaissa liikaa palautetun veron takaisinperimisestä säädetään.

Piiritullikamarin tämän pykälän nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen siten kuin valmisteveron tai veronpalautuksen määräämistä koskevassa asiassa valmisteverotuslain 45 §:ssä säädetään.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä valmisteverotuslain 48 §:ssä säädetään.

Sähköverovelvollisen rekisteröityminen

9 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun verkonhaltijan on tehtävä kaupparekisterin mukaisen kotipaikan piiritullikamarille kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Niin ikään 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sähköntuottajan on tehtävä vastaavanlainen ilmoitus laitoksen sijaintipaikan piiritullikamarille.

Rekisteriä pitää tullihallitus.

Edellä 1 momentissa mainittuun verkonhaltijaan ja sähköntuottajaan sekä 5 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun verovelvolliseen sovelletaan muutoin soveltuvin osin valmisteverotuslain rekisteröityä elinkeinonharjoittajaa koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta mainitun lain 8 ja 9 §:ää, ellei tässä laissa toisin säädetä.

Yhdistetty sähkön ja lämmön tuotanto

10 §

Milloin sähköä tuotetaan yhdistetyssä sähkön ja lämmön tuotantolaitoksessa, lämmön

tuotannon polttoaineista suoritetaan vero verotaulukon mukaisesti siten kuin lämpö olisi tuotettu 95 prosentin hyötysuhteella.

Yhdistetyllä sähkön ja lämmön tuotantolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa sellaista laitosta, joka voi tuottaa sähköä ja lämpöä hyötykäyttöön joko samalla kertaa tai kumpaakin erikseen.

Kivihiili

11 §

Kivihiilen valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään:

1) valtuutetulle varastonpitäjälle niiden määrien perusteella, jotka varastonpitäjän kirjanpidon mukaan on verokauden aikana luovutettu verolliseen kulutukseen;

2) valtuutetun varastonpitäjän omaan kulutukseen verokauden aikana otetusta kivihiilestä käyttöön otettujen määrien perusteella.

12 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

1) kivihiili, joka käytetään teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;

2) kivihiili, jonka valtuutettu varastonpitäjä toimittaa muualle yhteisön alueelle kuin Suomessa kulutukseen luovutettavaksi;

3) kivihiili, joka käytetään sähköntuotannossa.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verottomuus ja maksuttomuus ei kuitenkaan koske 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua sähköntuotantoa.

Jos valtuutettu varastonpitäjä ei voi jälkikäteen tehtävässä tarkastuksessa esittää 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua verottomasta toimituksesta luotettavaa selvitystä, tuotteista on suoritettava valmistevero sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Kivihiilen valmisteverottomuudesta ja huoltovarmuusmaksuttomuudesta on lisäksi voimassa, mitä valmisteverotuslain 16 §:n 1 ja 3—5 kohdassa säädetään.

13 §

Milloin valtuutetulla varastonpitäjällä on varastossaan kivihiiltä, josta aikaisemmin on suoritettu veroa ja jonka varastonpitäjä itse

käyttää tai luovuttaa verolliseen tai verotto-
maan käyttöön, varastonpitäjällä on oikeus
tehdä veroilmoituksessaan aikaisemmin mak-
settua veroa vastaava vähennys. Vähennys
on tehtävä viimeistään kolmen kuukauden
kuluessa kivihiilen käyttöä tai luovutusta
seuraavan kalenterivuoden alusta.

14 §

Jos valtuutettu varastonpitäjä ei voi tehdä
13 §:ssä tarkoitettua vähennystä veroil-
moituksessaan, hänellä on oikeus hakemuk-
sesta saada takaisin kivihiilestä liikaa suori-
tettu valmistevero palautuksena.

Jos kivihiilestä on maksettu veroa enem-
män kuin mitä tässä laissa säädetään, käyttä-
jällä, joka ei ole valtuutettu varastonpitäjä,
on oikeus hakemuksesta saada liikaa suori-
tettu vero palautuksena.

Palautusta on 1 momentissa tarkoitettussa
tapauksessa haettava valtuutetun varaston-
pitäjän kotipaikan piiritullikamarilta ja 2
momentissa tarkoitettussa tapauksessa kivi-
hiilen käyttöpaikan piiritullikamarilta kol-
men kuukauden kuluessa sen kalenterivuo-
den päättymisestä, jonka aikana kivihiili on
luovutettu tai käytetty.

Polttoturve ja mäntyöljy

15 §

Se, joka käyttää polttoturvetta lämmön
tuottamiseen enemmän kuin 15 000 mega-
wattituntia kalenterivuodessa, on velvollinen
suorittamaan koko käyttämästään polttotur-
vemäärästä valmisteveroa verotaulukon mu-
kaisesti.

Mäntyöljyn valmisteveroa on velvollinen
suorittamaan teollisen tuotantotoiminnan
harjoittaja lämmitystarkoituksiin käyttämäs-
tään mäntyöljystä.

16 §

Vero määrätään polttoturpeesta ja män-
työljystä kultakin verokaudelta sinä päivänä
voimassa olevien säännösten mukaan, jona
polttoturve tai mäntyöljy on käytetty
15 §:ssä mainittuun tarkoitukseen. Verokau-
tena pidetään kalenterikuukautta.

17 §

Edellä 15 §:ssä tarkoitettun käyttäjän on
tehtävä käyttöpaikan piiritullikamarille kir-

jallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröi-
tymistä varten.

Rekisteriä pitää tullihallitus.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovel-
volliseen sovelletaan muutoin soveltuvien
osin, mitä valmisteverotuslaissa rekiste-
röidystä elinkeinonharjoittajasta säädetään
lukuun ottamatta mainitun lain 8 ja 9 §:n
säännöksiä, ellei tässä laissa toisin säädetä.

18 §

Verotuksen toimittaa se piiritullikamari,
jonka alueella 15 §:ssä tarkoitettun polttoai-
neen käyttö tapahtuu.

19 §

Verovelvollisen on pidettävä valmistevero-
tusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy
selville 15 §:ssä tarkoitettujen tuotteiden
käyttö ja varaston määrä sekä muut valmis-
teveron määräämistä ja verotuksen valvontaa
varten tarvittavat tiedot.

Maakaasu

20 §

Maakaasun valmisteveroa ja huoltovar-
muusmaksua on velvollinen suorittamaan:

1) se, joka yhteisön ulkopuolelta tuo maa-
han maakaasua;

2) se, jolle maakaasua on siirretty verotta
tämän lain nojalla, jos maakaasu on käytetty
muuhun kuin verottomaan tarkoitukseen.

21 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmak-
sutonta on maakaasu, joka käytetään:

1) teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai
apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä
tavaran valmistuksessa;

2) energialähteenä öljynjalostusprosessissa;

3) sähköntuotannossa.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu
verottomuus ja maksuttomuus ei kuitenkaan
koske 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua säh-
köntuotantoa.

22 §

Jos maakaasusta on suoritettu enemmän
valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua kuin
mitä tässä laissa säädetään, käyttäjällä on oi-
keus saada hakemuksesta liikaa suoritettu
vero ja maksu takaisin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu hakemus on tehtävä käyttöpaikan piiritullikamarille kolmen kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona maakaasua on käytetty.

Erinäiset säännökset

23 §

Siltä osin kuin tässä laissa ei toisin säädetä, sähkön, kivihiilen, polttoturpeen ja mäntyöljyn valmisteveron verovelvollisuudesta samoin kuin verovelvollisia koskevista luvista ja vakuuksista, tuotteiden veronalaisuudesta, yhteisön ulkopuolelta tuotavien tuotteiden verottamisesta, veron määräämisen ajankohdasta, verotettavista määristä, verottomaan varastoon palautetuista tuotteista, veroilmoituksen antamisesta, veron määräämisestä, suorittamisesta ja maksuunpanosta, muutoksenhausta, veron palauttamisesta, verovelvollisen kirjanpitovelvollisuudesta, tarkastuksesta ja tietojenantovelvollisuudesta sekä muutoinkin on soveltuvin osin voimassa, mitä valmisteverotuslaissa tai sen nojalla säädetään tai määrätään.

Valmisteverotuslain säännöksiä veronalaisen tuotteiden siirtämisestä sovelletaan tässä laissa tarkoitettuihin tuotteisiin siltä osin kuin säännökset koskevat yhteisön ulkopuolelta tuotavien tuotteiden siirtämistä valtuutetun varastonpitäjän verottomaan varastoon tai tuotteiden siirtämistä verottomien varastojen välillä Suomessa.

Mitä 1 momentissa säädetään sähkön ja kivihiilen sekä 24 §:ssä maakaasun valmisteverotuksesta, koskee vastaavasti myös sähköstä ja edellä mainituista polttoaineista kannettavaa huoltovarmuusmaksua.

24 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, maakaasusta kannettavan valmisteveron suorittamisesta, verotuksesta ja sen valvonnasta sekä muutoinkin on soveltuvin osin voimassa, mitä tullista säädetään tai määrätään.

Milloin 20 §:n 2 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen on velvollinen suorittamaan veroa maakaasusta, tai milloin on kysymys 22 §:ssä tarkoitetusta tai muusta veron palauttamisesta, maakaasun valmisteverotukseen ja veronpalautukseen sovelletaan, mitä

valmisteverotuslaissa tai sen nojalla säädetään tai määrätään.

25 §

Kun eduskunnalle on annettu esitys tämän lain muuttamisesta, valtioneuvostolla on oikeus määrätä, että sähköstä ja eräistä polttoaineista kannetaan esityksen mukainen vero.

Jos 1 momentin mukaan suoritettu vero on suurempi kuin sittemmin vahvistettu vero, on verotuksen toimittaneen piiritullikamarin palautettava erotusta vastaava määrä hakemuksesta verovelvolliselle.

26 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Voimaantulo

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan eräiden energialähteiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annettu laki (1473/1994).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Siirtymäsäännökset

28 §

Niiden, joilla kumotun lain nojalla on ollut oikeus toimia valtuutettuna varastonpitäjänä, rekisteröitynä elinkeinonharjoittajana tai jotka ovat tehneet tullilaitokselle polttoturpeen tai mäntyöljyn käyttöä koskevan rekisteri-ilmoituksen, ei tämän lain nojalla tarvitse hakea uudelleen sanottua lupaa tai rekisteröityä uudelleen.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen verotaulukon tuoteryhmään 3 kuuluvaan tuotteeseen, joka 15 päivänä marraskuuta 1996 tai sen jälkeen, mutta ennen tämän lain voimaantuloa, on otettu vastaan Suomessa tai luovutettu vapaaseen liikkeeseen Suomessa ja joka tämän lain voimaantulon jälkeen otetaan käytettäväksi lämmön tuotannossa, jos tuotteesta tämän lain nojalla ei ole suoritettu valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua. Verovelvollinen on tällöin tuotteen käyttäjä, jolle vero määrätään kultakin verokautena

pidettävältä kalenterikuukaudelta niistä tuotteista, jotka verokauden aikana on käytetty lämmön tuottamiseen. Verovelvollisen on tehtävä veroilmoitus käyttöpaikan piiritullikamarille siten kuin valmisteverotuslain 22 §:n 1 momentissa säädetään. Vero on suoritettava valmisteverotuslain 35 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa. Verovelvollisella on oikeus vähentää tuotteesta verotaulukon mukaan suoritettavasta valmisteverosta tuotteesta jo suoritettu valmistevero.

Tämän lain 8 §:ssä tarkoitettua tukea maksetaan sähköstä, joka tuotetaan tämän lain voimaantulon jälkeen, kuitenkin ennen vuoden 2001 loppua.

Sen, joka tämän lain voimaantuloa hetkellä toimii 5 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuna verovelvollisena, on annettava 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus viimeistään kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö p/kWh				
veroluokka I.....	1		3,1 ^{*)}	0,075
veroluokka II	2		1,675 ^{*)}	0,075
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet; rusko hiili mk/t	3		169	7
Polttoturve mk/MWh	4		4,2	
Maakaasu, kaasumainen p/nm ³	5		14,2 ^{**)}	0,5
Mäntyöljy p/kg	6	22,1		

^{*)} Sähkön veroluokan I ja veroluokan II vero on 1.1.1997—31.3.1997 välisenä aikana 2,4 penniä kilowattitunnilta. Veroluokan I vero on 3,3 penniä kilowattitunnilta ja veroluokan II vero 1,45 penniä kilowattitunnilta 1.4.1997—31.12.1997 välisenä aikana.

^{**)} Maakaasusta 1.1.1997—31.12.1997 välisenä aikana suoritettavaa veroa alennetaan 50 prosentilla.

N:o 1261

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös voimalaitosten omakäyttölaitteista

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 6 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 6 §:n 3 momentissa tarkoitettuja omakäyttölaitteita ovat:

- 1) vesivoimalaitoksen vesiteiden laitteet;
- 2) polttoaineen käsittelyssä tarvittavat laitteet;
- 3) ydinreaktoriin liittyvät laitteet;
- 4) höyrykattilaan ja pakokaasukattilaan liittyvät laitteet;
- 5) voimakoneeseen liittyvät laitteet;
- 6) generaattoriin liittyvät laitteet;
- 7) laitteet, jotka tarvitaan sähkön toimittamiseksi verkkoon; sekä
- 8) lauhdutuksessa tarvittavat laitteet.

2 §

Omakäyttölaitteisiin luetaan myös voimalaitoksen lämmitys-, valaistus- ja ilmastointilaitteet, voimalaitoksen korjauspajan, varastojen ja valvomon laitteet, voimalaitosta varten olevien laboratorio-, toimisto- ja sosiaalityötilojen laitteet sekä voimalaitosalueen ulkovalaistuslaitteet.

Omakäyttöön ei lueta voimalaitosalueella tai sen läheisyydessä olevien voimalaitoksen henkilökunnan asuntojen eikä asuntoalueen sähköenergian kulutusta.

3 §

Omakäyttölaitteisiin luetaan myös kaikki voimalaitosalueella tapahtuvaan polttoaineiden varastointiin, kuljetukseen ja polttokuntoon saattamiseen tarvittavat laitteet ja koneistot sekä ympäristönsuojeluun tarvittavat laitteet ja koneistot.

4 §

Vesivoimalaitosten omakäyttölaitteisiin luetaan myös säännöstelyaltaiden ja rantapajojen pumpput, pintavirran kehitin, nippunosuri, uittokouru ja kalahissi.

Omakäyttöön ei lueta voimalaitoksen rakentamisesta aiheutuvia haittoja korvaavaa ilmaista sähköä eikä joutosähköä.

5 §

Selluloosatehtaan voimalaitoksen omakäyttölaitteisiin luetaan myös polttoaineena käytettävän jätehiemen polttokuntoon saattamiseksi tarvittavat haihduttamossa olevat jätehiemen neutralointi- ja kuivauslaitteet, höyrykattilaan liittyvät savukaasujen suodattimet ja pesurit sekä tuhkan käsittelyä vastaavaan liotukseen ja selvitykseen tarvittavat ja niin sanottuun recovery-prosessiin kuuluvat laitteet ja koneistot.

Selluloosatehtaan voimalaitoksen omakäyttölaitteisiin ei kuitenkaan lueta rikkiuunia eikä absorptiotornia. Omakäyttölaitteisiin ei lueta myöskään soodalipeän kaustisoinnissa, valkolipeän selvityksessä, meesan pesussa eikä meesan poltossa tarvittavia laitteita.

6 §

Kemian ja muun prosessiteollisuuden voimalaitoksen omakäyttölaitteisiin luetaan myös höyryä turbiinikäyttöön tuottavan prosessikattilalaitoksen laitteet sekä polttoainetta prosessoivien laitosten, kuten kaasuttimien, laitteet.

Prosessikattilalaitosten omakäyttölaitteisiin luetaan muun muassa syöttövesi- ja kierto-vesilaitteet, raaka-aineen syöttölaitteet, ympäristönsuojelulaitteet sekä ne ilma- ja pro-

N:o 1261

sessikaasukompressorit ja puhaltimet, joiden käyttö kohdistuu energian tuottamiseen.

7 §

Sähköenergian verkkoon toimittamiseksi tarvittavien muuntajien ja muiden vastaavien laitteiden energiahäviöt luetaan omakäyttöön.

Sähköverkkoon kuuluvien muuntajien ja muiden vastaavien laitteiden energiahäviöt eivät kuitenkaan ole omakäyttöä.

8 §

Kaukolämpövoimalaitoksen kaukolämpöpumput, joilla lämpöenergia toimitetaan voimalaitoksen ulkopuolelle, luetaan omakäyttölaitteiksi.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Kaukolämpöverkon varrella olevat kaukolämpöpumput eivät kuitenkaan ole omakäyttölaitteita.

9 §

Jos omakäyttölaitteita käytetään merkittävästi muuhun kuin voimalaitoksen tarpeisiin, tulee niiden sähköenergian kulutus jakaa omakäytöksi ja muuksi kulutukseksi.

Jollei jakoa voida tehdä mittauksen tai laskelmien perusteella, on se tehtävä arvioimalla.

10 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ylitarkastaja Annukka Lehtonen